

Terézia Kontová, 33 rokov, Lesná

Snívajúci

Snívajúci stáli v rade, ktorý sa zvíjal ako had.

Nikto z radu nevystúpil a nikto rad neporušil.

Prvý Snívajúci, na začiatku radu, odovzdal správu druhému Snívajúcemu v rade. Tretí štvrtému a štvrtý piatemu. A takto to pokračovalo podľa poradia, od začiatku radu až smerom k jeho koncu.

Správa obsahovala zvuky a hlásky, ktorým nikto nerozumel. Ale každý Snívajúci ju odovzdal vždy ďalšiemu a ten ďalšiemu.

Pritom sa každý z nich mrvil a šklbal, hrýzol a miesil. Tak, že to vyzeralo, akoby sa mrvili a miesili šupiny na koži hada.

Správa bola odovzdaná až stému Snívajúcemu a ten sa ju chystal predať stoprvému Snívajúcemu, ktorý už-už nastavoval ucho, aby počul to, čo nikomu nedalo význam. Pripravený odovzdať správu ďalej.

Keď, vtom, prvý Snívajúci, zo začiatku radu, zakričal na celý rad, až k stému medzi nimi: „Prestaňte hovoriť správu! Zmĺknite!“

A potom vystúpil ten prvý z radu. A had stratil hlavu.

Viac nebolo hlavy, teda nebolo viac ani hada.

Všetci Snívajúci sa prestali hýbať. Upadli im ramená a ruky odvisli ako suché konáre vyschnutých stromov.

Stý sa otočil stoprvému chrbtom.

Všetci, ktorí tvorili rad, sa rozišli do priestoru.

Prvý Snívajúci povedal: „Prvý medzi ostatnými je vždy superhrdina. Superhrdina, ktorý zachráni všetkých tých červov pod ním. Tak ako som zachránil práve teraz ja vás.“

A touto vetou sa všetci Snívajúci zobudili. Lebo doteraz všetci z nich spali.

Snívajúci boli v skutočnosti Úradníci. A prvý Snívajúci bol v skutočnosti ich Riaditeľ.

Priestor, kde snívali, bola hala úradnej budovy, kde mali stoly.

Kým snívali, všetci sa navzájom hádali a prekrikovali. Jeden ponad druhého.

Úradníci celý čas, ktorý prespali, v skutočnosti manipulovali preveľkým množstvom informácií, ktoré sa snažili odovzdať si medzi sebou, často krát v skupinách pozostávajúcich z desiatich Úradníkov, vzdialených od seba hoci aj cez celú halu.

Bol to obrovský hurhaj a obrovský zhon.

Bolo ťažké počuť vlastný hlas, nieto ešte počuť želané informácie.

Všetko to však skončilo v momente, keď z kancelárie vyšiel Riaditeľ a povedal: „Budte ticho! Volám ministromi spravodlivosti!“

Vtedy všetci stíchli a pobrali sa k svojim stolom.

Vtedy sa všetci tí Úradníci zobudili a v úradnej hale zavládlo ticho.

Riaditeľ sa dovolal ministromi a sen sa rozplynul v realitu.